

Beslutning af Rigsdagen for at afgjøre det Spørgsmaal, om Ministeriets Ret strækker sig til at afgjøre slige Tilfælde eller ikke, Noget, som jeg heller ikke troer, at Rigsdagen paa nogen Maade er i Besiddelse af tilstrækkelige Oplysninger til at bedømme, og hvilke Oplysninger jeg heller ikke i dette Øieblik kunde fremskaffe; thi saadanne Forhold berøve paa, hvad der i en Række af Aar har været vedtaget, har været Praxis, og det er ikke sagt, at derom er aldeles positive Bestemmelser, skjøndt det vel kan vise sig, at Praxis ei har været uden al positiv Hjemmel. Derimod kunde det tænkes, at denne Havn var i en saa daarlig Forfatning, at Thinget fandt, at om Ministeriet end havde Besøielse til at moderere Havnepengene til det Beløb, som omhandles, var der dog Grund til at indrømme Havnen de øvrige 379 Rbd. af Statskassen; men dette er ikke oplyst, og det kan jeg aldeles ikke antage. Kønne Havn er ypperlig bestyret, og har vel paadraget sig nogen Gjæld, men den hører ogsaa til en af de bedst besøgte Havne i Riget, saaledes at jeg troer, at dens Eksistens er godt sikret, og jeg troer, at, naar den faaer 600 Rbd. i Havnepenge i Anledning af dette Skibbrud, saa kan det visstelig ikke have nogen videre skadelig Indflydelse paa Havnens Forfatning.

Alberti: Aarsagen til, at jeg har deeltaget i Stillingen af dette Ændringsforslag, hvorover den ærede Indenrigsminister nylig udtalte sig, er, at der er indkommet et Andragende til Finantsudvalget, hvori Havnecommissionsen i Kønne beklager sig over, at den ikke har faaet fuld Betaling for de Gjenstande, som indkom til Kønne fra det strandede russiske Skib. Dette Andragende var bilagt med en Brevverling, som havde været ført mellem Indenrigsministeriet og Havnecommissionsen, og, ved at gennemgaae de Herhen hørende Aktstykker, fandt jeg, at dette Andragende ikke var andet end en ligefrem retfærdig Fordring af Havnecommissionsen; imidlertid har jeg ikke villet gjøre nogen Motion derom i Finantsudvalget, fordi den Sum, hvorom Spørgsmaalet dreier sig, vedkommer et forløbent Aar, altsaa ikke det Budgetforslag, som var til Betænkning hos Finantsudvalget. Naar den ærede In-

denrigsministers meget stærke Modstand mod Forslaget, saa troer jeg dog, at det i og for sig er meget billigt. Det maa vel erindres, at der for Kønne Havn eksisterer en Havne- og Brotart, som er approberet af Indenrigsministeriet under 1ste October 1849, og som udtrykkelig indeholder den Bestemmelse, at den skal gjælde indtil 1ste Januar 1852. Der er i denne approberede Havnetart ikke taget noget Forbehold om, at Indenrigsministeriet skulde kunde nedsætte Bropengene (Hør!). Den ærede Indenrigsminister støttede sig paa, hvad der skulde have været Praxis i Generaltoldkammerets Functionstid. Jeg ved ikke, om der eksisterer nogen Lovregel for, at Generaltoldkammeret havde været berettiget til at nedsætte saadanne Afgiftssatser, efterat de vare approberede af Collegiet. Den ærede Indenrigsminister nævnedes ikke nogen saadan Lovbestemmelse; men saameget synes mig klart, at, naar det ærede Ministerium siger, at en Tært skal være gjælden for et vist Tidsrum, uden at tage noget udtrykkeligt Forbehold om, at noget andet skulde kunne sættes istedetfor, saa maa dette samme Ministerium være det sidste til at forandre Tærten: ellers kan jeg ikke skjønne, at Approbationen har nogen fornuftig Hensigt (Hør!), og jeg kan heller ikke skjønne, at Approbationen da skulde være til nogen Nytte (Hør!). Naar jeg gennemlæser den Brevverling, der har fundet Sted imellem Indenrigsministeriet og Havnecommissionsen i Kønne, saa har Indenrigsministeren aldrig paaderaabt sig for Havnecommissionsen, at det var ifølge Praxis, at denne Nedsættelse i Bropengene skulde finde Sted; det er end ikke antydnet i Brevverlingen, og Havnecommissionsen har derfor heller ikke havt Anledning til at imøbegaae denne Øtring af Ministeren. Det er derimod ligefrem sagt, at det ifølge politiske Hensyn maa anses onskeligt at besvare et Andragende fra den russiske Regjering om Eftergivelse af Told osv. paa en imødemøende Maade, efter som dette Skib hørte med til den Eskadre, der var sendt til Østersøen for at understøtte Danmarks Sag. Det er det eneste, som er anført som Grund, og i den senere Brevverling er der slet ikke anført andre Grunde end et Skøn af Statsraadet. Nu